

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1CoCsp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201932
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819201932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slebodníka, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom v Bratislave, Majernikova 3479/3A, proti žalovanému R. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. R. XX, t.č. v ÚVTOS E. - Š., C. X, o zaplatenie 500,00 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 10. októbra 2019 č. k. 12Csp/942019 - 38 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 500 €, odplaty vo výške 140 €, zmluvnej pokuty vo výške 33 €, poplatkov za upomienky vo výške 180 € a zmluvného úroku vo výške 68,80 % ročne zo sumy 500 € od 6.7.2015 do zaplatenia titulom nesplnenia záväzku žalovaného dlžníka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 702703051 zo dňa 6.7.2015. Zároveň v rozsudku vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení súd poukázal na argumentáciu žalobcu v žalobe, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 6.7.2015 č. 702703051 poskytol žalovanému úver vo výške 500 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s odplatom pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrokom spojeným so spotrebiteľským úverom, celkovo zaplatiť žalobcovi čiastku 984 € a v prípade neuhradenia celkovej čiastky v lehote dohodnutej v zmluve, sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 33 €, ako aj žalobcovi uhradiť za každú zaslanú upomienku sumu 30 €, pričom žalovaný doposiaľ žalobcovi neuhradil žiadnu sumu, ani úhradu za 6 upomienok, ktoré žalovanému boli zaslané, t. j. spolu v sume 180 €.

3. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá dňa 6.7.2015 zmluva o úvere č. 702703051, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 500 €, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi vrátiť a zaplatiť odplatu a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne činí 484 € a celkovo zaplatiť žalobcovi čiastku 984 €. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola dohodnutá na sumu 140 €, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 %, úrok bol dohodnutý vo výške 68,80 % ročne z poskytnutého úveru, čo v prípade riadneho splatenia predstavuje sumu 344 €. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 984 € do 6.7.2016. Zistil tiež, že v článku III. zmluvy sa zmluvné strany dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí

celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný zaplatí zmluvnú pokutu vo výške 33 €, a za každú zaslanú upomienku 30 € do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.

4. Po právnom posúdení sporu podľa § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, uzavrel, že žalobe nie je možné vyhovieť z dôvodu, že žalovaný spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom na zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to v časti, ktorá je označená ako potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru, potvrdil, že úver žiada poskytnúť zmenkou s tým, že v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojim podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky. Dôvodil, že podľa zákona o ochrane spotrebiteľa je splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou neprípustné, takýto právny úkon je neplatný, pretože odporuje zákonu a výkonu práva, ktorý je jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu. Na základe uvedeného vychádzajúc z úsudku, že ide o neplatný právny úkon, súd žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP dôvodiac, že žalobca v konaní úspešný nebol a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, a preto vyslovil, že žiadna zo strán konania nárok na náhradu trov konania nemá.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j. z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. z dôvodu že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní žalobca zopakoval, že so žalovaným uzatvoril dňa 6.7.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 702703051, ktorou poskytol žalovanému dlžníkovi úver vo výške 500 € a v ktorej žalovaný spotrebiteľ výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojim podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou. Podčiarkol, že žalovaný vyslovil výslovne, že súhlasí s obsahom zmluvy, že bol oboznámený so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Poukázal tiež na znenie bodu 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého sa spotrebiteľ zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 984 €, ak nie je dohodnuté inak, do 6.7.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, alebo v hotovosti mandatárovi. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 984 € s termínom splatnosti dňa 6.7.2016. Splátka vo výške 984 € pozostáva zo sumy istiny 500 €, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 140 €, úroku vo výške 344 €, vo výške 68,80 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku, čím je zároveň podľa žalobcu zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalej žalobca vo svojom odvolaní namietol, že nie je správne konštatovanie absencie údaju o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3 zmluvy o úvere, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 6.7.2016, z čoho je podľa žalobcu zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom na to, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Dodal, že žalovaný v prípade že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy, bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo žalovaný spotrebiteľ nevyužil, z čoho vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Ďalej žalobca v odvolaní zdôraznil, že žalovaný nebol žiadnym spôsobom k podpisu zmluvy o úvere donútený, podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku, v prípade osoby žalovaného má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísal, o čom obdobne hovorí čl. 11 ods. 2 CSP. Žalobca takisto poukázal na znenie § 39 Občianskeho zákonníka, na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013, na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.1.2006 sp. zn. C-361/04 a dodal, že vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Napokon žalobca vo svojom odvolaní tvrdil, že dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom, a tak ju

nemožno považovať za právny úkon absolútne neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a preto na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. nie je naplnený žiaden predpoklad uvedený žalobcom.

7. Žalovaný nevyužil právo podať vyjadrenie k odvolaniu žalobcu.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, rozsudok je vecne správny a je potrebné ho potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. V posudzovanom prípade žalobca odôvodnil odvolanie odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo ak súd opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynulo z prednesom strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 a nasl. CSP.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku konštatuje, že tieto žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú v posudzovanom spore naplnené.

13. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne rozhodol, ak žalobu žalobcu zamietol. Odvolacie námietky spochybňujúce správnosť výroku rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol a skutočnosti uvedené žalobcom v odvolaní neumožňujú nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, v odôvodnení ktorého sa súd dostatočne presvedčivo vysporiadal s argumentáciou žalobcu v žalobe, zhodnotil všetky dôkazy predložené na podporu tvrdení žalobcu, uviedol ktoré z nich považoval za preukázané, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a z akých právnych noriem pri rozhodnutí vychádzal, pričom žalobcovi i žalovanému vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva. Súd pri svojom rozhodovaní rešpektoval klauzuly určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie a pri výklade a aplikácii zákonných predpisov sa podľa názoru odvolacieho súdu neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam za stavu, ak súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní, nepochybne vychádzal zo zistenia, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaný spotrebiteľ svojím vlastnoručným podpisom potvrdil, že úver žiada poskytnúť zmenkou.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v okolnostiach súdnej veci náležite aplikoval ustanovenie § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého je neprípustné splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou

alebo šekom a správne z uvedeného dôvodu žalobu zamietol. Na správnosti tohto záveru nemôžu preto bez ďalšieho nič zmeniť odvolacie námietky žalobcu, založené na tvrdení, že žalovaný vyhlásil svoj súhlas s obsahom zmluvy a v zmluve výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojím podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou, súc si tak vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Relevanciu nemožno priznať ani tvrdeniu žalobcu v odvolaní, že dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom, a preto ju za právny úkon absolútne neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka nemožno považovať a že označená zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, lebo spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti, a to i vzhľadom na fakt, že súd prvej inštancie svoj výrok o zamietnutí žaloby na uvedených úsudkoch nezaložil.

15. Zo všetkých dôvodov odvolacie námietky žalobcu odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane vecne správneho akcesorického výroku o trovách konania a podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a tak na náhradu trov odvolacieho konania nemá právo a žalovanému, procesne úspešnému v odvolacom konaní, preukázané trovy odvolacieho konania nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).